

[Orla Møller.]

aldemokrat end venstremand, men det kan vi nok skændes en hel del om. Hr. Poul Hartling sagde: det er en dårlig boligløsning, der er kommet ud af det. Jeg erkender, at venstre har en helt anden holdning på dette punkt, end vi har haft. Jeg erkender, at man ud fra den baggrund kan sige, at det var en dårlig boligløsning, vi nåede frem til. Men det er mig trods alt ikke begribeligt, at man så ikke ville være med til at forbedre en sådan løsning. Vel, man kan vel være i den situation, at man siger: der er så milevidt imellem de to partier, at der overhovedet ikke er noget at tale om. Men det kan nu ikke være rigtigt, set på baggrund af situationen fra 1966, for vi måtte da kunne være blevet enige om at sige: der er en mål-sætning af den og den karakter, som vi vil arbejde os henimod. Jeg tror ikke, at der er noget parti i dette ting, der turde sige uden videre: nu rykker vi tæppet væk under de sociale boligselskaber med ét slag, for det ville simpelt hen være gået ud over i tusindvis, ja, i hundredtusindvis af mennesker med hensyn til deres husleje. Derfor er vi alle uden undtagelse låst fast i en situation, hvor det må koste samfundet nogle penge, indtil vi finder den rigtige ordning. Derfor måtte det have været muligt at forhandle sig frem under hensyn til principielle synspunkter og den praktiske situation.

Jeg vil gerne takke hr. Niels Helveg Petersen for ordene om de bedre muligheder for friere kombinationer i folketinget. Jeg skal ikke drille ham med at sige, at det lød, som om den radikale ordfører var noget mere tiltalt af denne situation end af en fastfrossen blokpolitik, men jer er overbevist om, at det nok er den rigtige situation. Jeg er enig med hr. Niels Helveg Petersen i, at vi i den samling, der er gået, har haft friere muligheder, og jeg synes også, at debatten har båret præg af det ved mange lejligheder.

Også for hr. Niels Helveg Petersens vedkommende vil jeg gerne standse ved bemærkningerne omkring økonomisk demokrati. Det afhænger nok noget af, hvem man taler med, når man vil påstå, at det savner folkelig opbakning. Min personlige erfaring går i stik modsat retning af den, som hr. Niels Helveg Petersen gav udtryk for her. Jo mere befolkningen bliver oplyst

om, hvad der ligger i dette forslag — det kan gode være, der skal ske nogle ændringer, det har jeg ikke benægtet — så bliver holdningen til det mere positiv. Der hvor jeg færdes, er opbakningen omkring dette forslag nogle gange stærkere, end den var, da forslaget kom frem, så jeg føler mig overbevist om, at det vil være gørligt at nå langt frem ad vejen, jo mere oplysning der kommer om en bestemt sag.

Jeg er ikke enig med hr. Hjortnæs i, at vi skal tage vort udgangspunkt i det radikale forslag, men jeg har den opfattelse, at i de radikales forslag er der overordentlig mange positive ting, og jeg vil også godt sige det så stærkt, at jeg ikke tror på, at hverken regeringen eller socialdemokratiet kommer uden om at tage hensyn hertil, når vi skal forhandle disse spørgsmål. Hermed er der altså også fra vores side givet udtryk for en åbenhed over for at forhandle disse ting.

Jeg vil nok protestere noget, hvis man siger, at særtolden har virket nøjagtigt som forudset, når det skal fortolkes i negativ retning. Jeg husker tydeligt debatterne om den sag igennem de sidste 2 år. Det blev fra socialdemokratiets side hævdet, at det nok ville gå sådan, at de folk, vi handlede med, for en stor del ville bære byrderne ved denne importtold, og jeg beder igen om, at man læser det økonomiske råds formandskabs beretning, hvor dette er udtrykt ganske direkte. Det viste sig altså, at der var noget overordentlig positivt i den ordning, som vi gennemførte dengang.

Jeg vil også have lov til at tage afstand fra, at der ikke skulle være kommet noget ud af sparebestrebelserne. Der er ikke nogen regering, for hvem det er lykkedes i den grad at lave opbremsning, som det er lykkedes for den sidste socialdemokratiske regering med hensyn til udgifterne på det offentlige område.

Til sidst vil jeg godt have lov til generelt at stille et par spørgsmål, der måske nok er det, der hedder retoriske spørgsmål, men de har dog en vis baggrund. Det er jo forholdsvis let at være kritiker, og jeg forstår hr. Niels Helveg Petersen udmærket, når han ikke bryder sig om den rolle. Det er forholdsvis let for 3 partier, der ikke vil være med, når det drejer sig om boligløsningen og adskillige andre sager, bare at kritisere, også kritisere den økonomiske udvikling, men det